

РЕШЕНИЕ

№ 674

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000723 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 565/28.04.2023 г. по т.д.№ 2598/2021 г., СГС, ТО, VI-11 състав е осъдил „Феста хотели“ АД да заплати на „Надежда – 2000“ ЕООД обезщетение в размер на 2 896.37 лева, представляващо мораторна лихва за забава върху главница в размер на 27 295.60 лева /цена на доставени стоки/, за периода 15.11.2020 г. до 01.12.2021 г., както и да заплати сумата в размер на 302.73 лева законна лихва за забава за периода 2.12.2021 г. до 08.03.2022 г. С решението „Феста хотели“ АД е осъдено да заплати на „Надежда – 2000“ ЕООД сумата от 3050 лева разноски за производството по делото пред СГС.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от „Феста хотели“ АД, което моли то да бъде отменено. Счита, че съдът неправилно е уважил изцяло претенцията за заплащане на мораторна лихва, при условие, че с отговора на исковата молба ответникът бил посочил, че при извършена данъчна ревизия било установено, че ищецът е издал неправилно фактури за извършени към „Феста хотели“ АД доставки. По тази причина, тъй като съществувал риск да не бъде признато право на данъчен кредит на „Феста хотели“ АД, дружеството задържало суми, дължими към „Надежда – 2000“ ЕООД по текущи плащания. Данъчната проверка завършила на 26.03.2021 г. като лихвата за забава била дължима от този момент и по изчисления на „Феста хотели“ АД била в размер 1903.11 лева до 01.12.2021 г. Изявление за прихващане не било отправяно, тъй като данъчната проверка не била приключила с окончателен резултат. Фактурите, предмет на данъчната проверка били издадени по договор, различен от процесния, чието действие било прекратено към датата на издаване на процесните фактури, но двата договора били с идентичен предмет. За „Феста хотели“ АД до 26.03.2021 г. била налице хипотезата на чл.90, ал.1 от ЗЗД. Моли решението да бъде отменено частично като въззивният съд отхвърли иска за разликата между

присъдената сума 2 896.37 лева и дължимата 1903.11 лева като съответно бъдат коригирани и сумите, дължими като разноси по делото.

Ответникът „Надежда – 2000“ ЕООД оспорва подадената въззивна жалба. Поддържа, че данъчната проверка касае друг договор между страните и задълженията на „Феста хотели“ АД по процесния договор да заплати осъществените доставки не произтича от същото правно основание. Обстоятелството, че по предходен договор между страните се извършва данъчна проверка не означава, че доставените по процесния договор плодове и зеленчуци не подлежат на заплащане. Жалбоподателят не оспорва, че е имал изискуем главен дълг в размер 27 295.60 лева, считано от 15.11.2020 г. като това само по себе си било достатъчно за уважаване на акцесорния иск за мораторна лихва.

Съдът като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните и съобразявайки правомощията си по чл.269 от ГПК, намира следното от фактическа страна:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени обективно съединени иски с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД вр.чл.327 от ТЗ и чл.86 ЗЗД от „Надежда - 2000“ ЕООД срещу „Феста Хотели“ АД като твърдения на ищеца са, че по силата на договор за доставка на стоки от 15.06.2020 г. се е задължил в срок до 31.12.2020 г. да доставя на ответника пресни плодове и зеленчуци, франко в обектите му. Задължението на ответника е да заплаща доставените стоки в срок до 20 дни от датата на получаване на фактурите за извършените периодични доставки при договорена към датата на изтичане на срока на договора отстъпка от страна на доставчика от 2.5% от цената на доставените стоки под формата на кредитно известие. Ищецът изпълнил задълженията си по договора и доставил на „Феста Хотели“ АД плодове и зеленчуци на обща стойност 83 812.67 лева без ДДС, както и договорената отстъпка от 2.5% върху стойността на доставките, а именно в размер на 2 514.38 лева с ДДС . Ответникът не му заплатил за периода 08.09.2020 г. – 05.10.2020 г. 9 фактури за доставени стоки на обща стойност 29 809.98 лева с ДДС /посочени в исковата молба/. Върху незаплатената цена на стоките по описаните 9 фактури било дължимо и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 15.11.2020 г. – 01.12.2021 г. в размер на 3 163.17 лева. С влязло в сила определение от открито съдебно заседание на 1.02.2023 г., в хода на делото производството по отношение на претендираните главници - незаплатена цена по процесните 9 броя фактури е прекратено след заплащане на сумите от ответника в хода на процеса.

Ответникът „Феста Хотели“ АД с отговора на исковата молба е оспорва дължимостта на претендираната лихва за забава, като обосновава забавеното плащане на сумите по фактурите с погрешното посочване на фактури в дневниците за продажби, констатирано при проверка на данъчните органи, което би довело до непризнаване от тях на правото на данъчен кредит на ответната страна. Евентуално счита, че обезщетението за забавата следва да е в по-малък размер, като такова би се дължало едва след завършване на данъчната проверка и признаване на доставките извършени от ищеца. Моли предявените иски да бъдат отхвърлени.

По делото е представен договор за доставка на стоки от 15.06.2020 г., сключен между „Надежда - 2000“ ЕООД, в качеството на доставчик и „Феста Хотели“ АД, в качеството на купувач, по силата на който доставчикът е поел задължение, по поръчка на купувача да му доставя плодове и зеленчуци, франко обекта на ответника, за посочения в договора срок до 31.12.2020 г. /чл.6 от договора/. Съгласно чл.5 от договора доставчикът следва да издава фактури за извършените доставки до 15 и до 30 число на съответния месец, а получателя на стоката следва да я заплати в 20 дневен срок от получаване на фактурите.

По делото са представени издадени от „Надежда - 2000“ ЕООД осем фактури за м.09.20г./ № 140020868 от 08.09.2020г., № 140020872 от 09.09.2020г., № 140020873/14.09.2020г., № 140020874/14.09.2020г., № 140020878/ 21.09.2020г., № 140020879/ 21.09.2020г. , № 140020882/ 28.09.2020г., № 140020883/ 28.09.2020г. / и една за м.10.20г./ № 140020888/05.10.2020г./ , като общо цената на стоките по тях възлиза в размер на 29 809.98 лева.

От представеното по делото кредитно известие за сумата от 2 514.38 лв. от дата 12.10.2020 г. се установява, че ищецът доставчик е изпълнил задължението си по т.3.8 от договора и е приспаднал 2.5% от общата стойност на тези фактури след крайната доставка на стоките или от общата дължима цена следва да се приспадне сумата по кредитното известие и съответно дължимата цена по тези 9 фактури възлиза в размер на 27 295.60 лв. Няма спор, че тази сума не е платена до датата на предявяване на исковата молба. Сумата е платена на два пъти след завеждане на делото, видно от представените с молба от 6.04.2022 г. два платежни документа – 20 000 лв., платени на 15.12.21г. и сумата от 7 295.60 лв., платена на 08.03.2022 г. Няма спор, че с тези плащания задължението за погасяване на главницата е изпълнено и исковата претенция в тази част е оттеглена.

По делото е представен протокол от 26.03.2021 г., съставен от служители на НАП София, в който е констатирано, че 6 броя фактури, издадени от „Надежда - 2000“ ЕООД към „Феста Хотели“ АД са посочени поради технически грешки с различни номера. Фактурите не са процесните, издадени са през 2019 г. и по признание на ответника касаят друг договор между страните. Няма спор, че данъчната проверка е приключила през март 2021 г., като грешките са поправени и доставките признати.

Главното задължение за заплащане на цената на доставените стоки е лихвоносно. Съгласно чл.86 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Тази норма съдържа неоторимо предположение, че забавеното плащане поражда вреда като предписва и механизъм за нейното остойностяване. С разпоредбата на чл.5 от договора страните са се съгласили доставчикът да издава фактури за извършените доставки до 15 и до 30 число на съответния месец, а получателя на стоката да я заплати в 20 дневен срок от получаване на фактурите. Ответникът изрично е посочил, че не оспорва своевременното получаване на фактурите поради което съдъ приема, че срокът за тяхното плащане тече от тяхната дата на издаване и изтича в рамките на 20 дена след това /съгласно чл.84, ал.1, пр.1 когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му./. Следователно считано от 25.10.2021 г. ответникът е в забава да заплати цената на процесните девет фактури. Ищецът претендира обезщетението, считано от 15.11.2021 г., към която дата ответникът е бил в забава.

Неоснователно въззивният съд намира възражението на въззивника, направено както с отговора на исковата молба, така и с въззивната жалба, че е налице хипотезата на чл.90, ал.1 от ЗЗД, съгласно която норма длъжникът, който има срещу кредитора си изискуемо вземане от същото правно отношение, от което произтича и неговото задължение, може да откаже да изпълни задължението си, докато кредиторът не изпълни своето. В такъв случай ответникът се осъжда да изпълни едновременно с ищеца. В процесния случай не се спори между страните, че ищецът е изпълнил своите задължения по договора за доставка, поради което не е възникнало право на задържане за ответника.

Обстоятелството, че е имало данъчна проверка при ответника, в която е констатирано грешка при изписването на номера на фактури, издадени по друго правоотношение между страните, не е основание за упражняване на право на задържане. Още повече, че данъчната проверка е приключила като доставките, които са изследвани при нея са признати от данъчните органи.

Въззивният съд приема, че за процесния период вземанията на ищеца по фактурите са ликвидни и изискуеми и ответникът е в забава за заплащането им, предвид изтичане на 20 дневния период от издаването им. Претенцията за обезщетение за забава е

основателна и доказана и съдът законосъобразно и правилно я е присъдил изцяло в искания размер на 2 896.37 лева за периода 15.11.2020 г. до датата на иска 01.12.2021 г.

По същите съображения е дължима и претенцията за законна лихва след исковата при отчитане на нейното заплащане на две части след предявяване на иска. Ответникът законосъобразно и основателно е осъден да заплати на ищеца и сумата в размер на 320.73 лв. за забавата от предявяване на иска до окончателното плащане на главницата т.е. за периода 02.12.21г. до 08.03.2021г.

Предвид изложеното въззивната жалба е неоснователна и обжалваното с нея решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора отговорността за разносните следва да бъде възложена на въззивника, който дължи и тези направени от въззиваемия – 500 лв. адвокатско възнаграждение. Направеното от въззивника възражение за прекомерност съдът намира неоснователно. Същото е определено съответно на определения в закона минимум, тъй като съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения 2. (изм. - ДВ, бр. 2 от 2009 г., бр. 28 от 2014 г.; изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ - бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г.; изм., бр. 68 от 2020 г.) при интерес от 1000 до 5000 лв. минималният размер на адвокатското възнаграждение е – 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв. или в случая - 300 плюс 154 прави 454 лева минимално възнаграждение.

Воден от изложеното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 565/28.04.2023 г. по т.д.№ 2598/2021 г., СГС, ТО, VI-11 състав.

ОСЪЖДА „Феста Хотели“ АД, ЕИК 175286794, гр.София, бул.България № 83а да заплати на „Надежда - 2000“ ЕООД ЕИК 115524180, гр.Пловдив, ул.Заводска № 4 ,съд.адрес : гр.Пловдив ул.Хан Кубрат № , Делови център Пловдив, ет.2,офис 201 сумата от 500 лева разноски на основание чл.78, ал.1 от ГПК

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____